

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2022, sp. zn. 72 Co 382/2022, ECLI:CZ:MSPH:2022:72.CO.382.2022.1

Číslo: 44/2023

Právní věta:

Při zastavení exekuce podle článku IV. bodu 18. zákona č. 286/2021 Sb. se v případě, že šlo o exekuční věc, kde bylo dříve spojeno ke společnému řízení více exekucí proti témuž povinnému, určuje paušální náhrada nákladů soudního exekutora podle článku IV. bodu 22. uvedeného zákona, jako by ke spojení řízení nedošlo, a to s omezením podle článku IV. bodu 23. uvedeného zákona.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 28.11.2022

Spisová značka: 72 Co 382/2022

Číslo rozhodnutí: 44

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náklady řízení

Předpisy: čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb.
§ 37 zákona č. 120/2001 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Dotčená rozhodnutí:

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7. 4. 2022, sp. zn. [26 Co 97/2022](#), uveřejněné pod číslem 3/2023 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 3. 2012, sp. zn. 5 Co 581/2012

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 8. 2022, sp. zn. [26 Cdo 1677/2022](#)

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2022, sp. zn. 17 Co 41/2022

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2022, sp. zn. 17 Co 87/2022

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 10. 2022, sp. zn. 70 Co 357/2022

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 5. 2022, sp. zn. 5 Co 417/2022

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 4. 2022, sp. zn. 17 Co 62/2022

Nález Ústavního soudu ze dne 15. 12. 2011, sp. zn. [I. ÚS 3219/10](#), SbNU 214/2011

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2022, sp. zn. 17 Co 285/2021

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne 28. 1. 2022, sp. zn. 23 Co 12/2022

Sbírkový text rozhodnutí:

Městský soud v Praze potvrdil usnesení soudního exekutora v částech výroku I., kterými byly soudnímu exekutorovi přiznány paušální náhrady nákladů exekuce.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Napadeným usnesením soudní exekutor rozhodl, že se zastavuje exekuce vedená pod sp. zn. soudu 36 EXE 191/2015-98, na základě vykonatelného rozhodnutí 15 C 81/95 a soudnímu exekutorovi se podle bodu 22. čl. IV zákona č. 286/2021 Sb. přiznává paušální náhrada nákladů exekuce ve výši 1 270,50 Kč (vč. DPH) k proplacení prostřednictvím soudu – Obvodní soud pro Prahu 5, že se zastavuje exekuce vedená pod sp. zn. soudu 36 EXE 191/2015-98, na základě vykonatelného rozhodnutí 15 C 90/95 a soudnímu exekutorovi se podle bodu 22. čl. IV zákona č. 286/2021 Sb. přiznává paušální náhrada nákladů exekuce ve výši 1 270,50 Kč (vč. DPH) k proplacení prostřednictvím soudu – Obvodní soud pro Prahu 5, že se zastavuje exekuce vedená pod sp. zn. soudu 36 EXE 191/2015-98, na základě vykonatelného rozhodnutí 15 C 3019/95 a soudnímu exekutorovi se podle bodu 22. čl. IV zákona č. 286/2021 Sb. přiznává paušální náhrada nákladů exekuce ve výši 1 270,50 Kč (vč. DPH) k proplacení prostřednictvím soudu – Obvodní soud pro Prahu 5, že se zastavuje exekuce vedená pod sp. zn. soudu 36 EXE 191/2015-98, na základě vykonatelného rozhodnutí 15 C 3022/95 a soudnímu exekutorovi se podle bodu 22. čl. IV zákona č. 286/2021 Sb. přiznává paušální náhrada nákladů exekuce ve výši 1 270,50 Kč (vč. DPH) k proplacení prostřednictvím soudu – Obvodní soud pro Prahu 5, že se zastavuje exekuce vedená pod sp. zn. soudu 36 EXE 191/2015-98, na základě vykonatelného rozhodnutí 15 C 3015/95 a soudnímu exekutorovi se podle bodu 22. čl. IV zákona č. 286/2021 Sb. přiznává paušální náhrada nákladů exekuce ve výši 1 270,50 Kč (DPH) k proplacení prostřednictvím soudu – Obvodní soud pro Prahu 5, že se zastavuje exekuce vedená pod sp. zn. soudu 36 EXE 191/2015-98, na základě vykonatelného rozhodnutí 15 C 3083/95, že se zastavuje exekuce vedená pod sp. zn. soudu 36 EXE 191/2015-98, na základě vykonatelného rozhodnutí 15 C 1384/96, že se zastavuje exekuce vedená pod sp. zn. soudu 36 EXE 191/2015-98, na základě vykonatelného rozhodnutí 15 C 1408/96, že se zastavuje exekuce vedená pod sp. zn. soudu 36 EXE 191/2015-98, na základě vykonatelného rozhodnutí 15 C 2561/96 a že se zastavuje exekuce vedená pod sp. zn. soudu 36 EXE 191/2015-98, na základě vykonatelného rozhodnutí 15 C 1435/96, (výrok I.). Oprávněnému podle bodu 21 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb. přiznal náhradu při zastavení exekuce ve výši 618 Kč (výrok II.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o zastavení exekuce (výrok III.).

2. Soudní exekutor rozhodl o zastavení exekuce s poukazem na bod 18 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (dále jen „zákon č. 286/2021 Sb.“) poté, co v souladu s tímto ustanovením vyzval oprávněného ke složení zálohy na náklady exekuce, a tato složena nebyla. Nákladové výroky odůvodnil odkazy na body 21 a 22 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb.

II.

Odvolání a vyjádření k němu

3. Proti části výroku I. usnesení soudního exekutora, kterou bylo rozhodnuto o tom, že soudnímu exekutorovi se přiznává pět náhrad nákladů exekuce ve výši 1 270,50 Kč, podala Česká republika-Obvodní soud pro Prahu 5 odvolání. Namítala z pozice exekučního soudu, že byt jsou v daném případě vymáhány pohledávky podle deseti exekučních titulů, nejedná se o deset exekučních řízení a ani o řízení spojená ke společnému řízení, přičemž výše exekuoované jistiny přesahuje částku 1 500 Kč. Vyjádřila názor, že za této situace nemělo být řízení soudním exekutorem zastaveno dle čl. IV bod 18 zákona č. 286/2021 Sb., a tudíž mu ani nenáleží nárok na výplatu paušální náhrady nákladů ze strany státu ve smyslu bodu 22 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb. Navrhla tedy, aby odvolací soud usnesení soudního exekutora změnil tak, že soudní exekutor nemá právo na náhradu nákladů exekuce.

4. Oprávněný a povinná se k odvolání nevyjádřili.

5. Soudní exekutor ve svém vyjádření vyjádřil názor, že Obvodní soud pro Prahu 5 není aktivně legitimován k podání odvolání. Současně uvedl, že v předmětné věci byly zahájeny čtyři samostatná exekuční řízení na základě čtyř samostatných exekučních návrhů, přičemž ve smyslu § 37 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád (dále jen „ex. řád“) byla ze zákona spojena v jedno řízení. Poukázal na to, že podle bodu 18 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb. se pro účely ustanovení bodů 18 až 24 tohoto zákona na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo. Navrhl, aby odvolání bylo odmítnuto nebo zamítnuto.

6. Odvolací soud se nejprve zabýval otázkou, zda odvolání bylo podáno tím, kdo je k tomu oprávněn. K podání odvolání je oprávněna v první řadě osoba, která je účastníkem řízení, popřípadě jiná osoba ve vztahu k rozhodnutím, která se týkají jejich práv a povinností. Z povahy odvolání současně vyplývá, že jej mohou podat jen ti účastníci, respektive jiné osoby, které jsou nositeli tzv. subjektivní legitimace; těmi se rozumí osoby, jimž nebylo z objektivního hlediska rozhodnutím soudu prvního stupně plně vyhověno nebo jimž byla tímto rozhodnutím způsobena určitá újma na právech, kterou lze odstranit zrušením nebo změnou napadeného rozhodnutí. Při posuzování subjektivní legitimace je třeba vycházet z výroku napadeného rozhodnutí a případnou újmu posuzovat pouze z procesního hlediska (srovnej obdobně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2016, sp. zn. [21 Cdo 2919/2015](#) nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 7. 2013, sp. zn. [23 Cdo 2263/2012](#)).

7. Napadeným výrokem soudního exekutora bylo rozhodnuto o tom, že soudnímu exekutorovi se podle bodu 22 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb. přiznává paušální náhrada nákladů exekuce ve výši 5 x 1 270,50 Kč včetně 21 % DPH. Ze zmíněného zákonného ustanovení plyne, že náhradu vyplatí exekutorovi stát prostřednictvím exekučního soudu. Z uvedeného je zřejmé, že napadené rozhodnutí se dotýká právní sféry státu, respektive exekučního soudu, a tudíž lze dovodit, že odvolatel je nadán subjektivní legitimací k podání odvolání, a je tedy osobou k podání odvolání oprávněnou. Nadto uvedený závěr podporuje skutečnost, že soudní exekutor je procesním subjektem odlišným od exekučního soudu. Lze přitom zobecnit, že existuje-li rozdělená pravomoc různých procesních subjektů k vedení určitého civilního řízení a v rámci této pravomoci vznikne jednomu z nich oprávnění uložit druhému povinnost k ve své podstatě soukromoprávnímu plnění ve svůj prospěch (zde právo exekutora uložit státu, aby mu prostřednictvím exekučního soudu nahradil náklady exekuce), má subjekt, jemuž je tato povinnost ukládána, právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí o uložení takové povinnosti. V dílčí proceduře, v níž došlo k uložení takové povinnosti jednomu ze subjektů vedoucích řízení, totiž tento subjekt nevystupuje jako orgán vedoucí řízení, ale je postaven na roveň „obyčejným“ účastníkům (srovnej JUDr. Karel Svoboda, Ph. D.: Náklady exekutora vůči státu při zastavení bagatelní exekuce. Soudní rozhledy 9/2022. s. 280).

III. Důvodnost odvolání

8. Na základě uvedeného přistoupil odvolací soud podle § 52 odst. 1 a § 55c odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád (dále jen „ex. řád“) ve spojení s § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) z podnětu podaného odvolání k přezkumu napadeného usnesení soudního exekutora včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, aniž v souladu s § 214 odst. 2 písm. e/ a § 254 odst. 8 o.s.ř. k projednání odvolání nařizoval jednání. Poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

9. Podle § 37 odst. 3 ex. řádu ve znění zákona č. 396/2012 Sb., účinném od 1. 1. 2013, další řízení zahájené oprávněným proti témuž povinnému u stejného exekutora dříve, než zanikne oprávnění exekutora k vedení předchozí exekuce, se spojuje s předchozí exekucí ke společnému řízení, a to ode dne podání návrhu. V zájmu hospodárnosti řízení může exekutor věc podle věty první vyloučit k samostatnému řízení.

10. Podle bodu 18 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb. v exekučních řízeních vedených podle zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, ve kterých usnesení o nařízení exekuce nabylo právní moci nebo ve kterých nastaly skutečnosti podle § 52 odst. 1 písm. a) a b) ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona před více než 3 lety přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jejichž předmětem byla ke dni nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce nebo dni, ke kterému nastaly skutečnosti podle § 52 odst. 1 písm. a) a b) ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pohledávka oprávněného nepřevyšující částku 1 500 Kč bez příslušenství, a ve kterých v posledních třech letech přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebylo nic vymoženo, exekutor do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona vyzve oprávněného ke složení zálohy na náklady exekuce ve výši stanovené prováděcím právním předpisem, kterou oprávněný složí ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy. Nesložil-li oprávněný ve stanovené lhůtě zálohu na náklady exekuce, exekutor exekuci zastaví. Složil-li oprávněný zálohu na náklady exekuce podle věty první, soud po dobu 3 let od složení zálohy na náklady exekuce nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost bez návrhu a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost podaný před složením zálohy na náklady exekuce podle věty první, o kterém do složení zálohy na náklady exekuce podle věty první nebylo rozhodnuto, nebo podaný po dobu 3 let od složení zálohy na náklady exekuce podle věty první zamítne. Pro účely ustanovení bodů 18 až 24 se na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo.

11. Podle bodu 22 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb. za úkony spojené se zastavením exekuce podle bodů 18 až 21 náleží exekutorovi paušální náhrada nákladů ve výši 30 % paušálních hotových výdajů podle § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., hrazená státem. Je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu k náhradě nákladů podle věty první částka odpovídající této dani, kterou je exekutor povinen odvést podle zvláštního právního předpisu. Tuto náhradu vyplatí exekutorovi stát prostřednictvím exekučního soudu. O přiznání náhrady rozhodne exekutor v usnesení o zastavení exekuce. Další náklady exekuce není možné povinnému uložit.

12. Podle bodu 23 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb. zastavil-li exekutor více exekucí proti témuž povinnému náleží mu náhrada podle bodu 22 nejvýše za 5 exekucí.

13. V posuzovaném případě z obsahu exekučního spisu plyne, že oprávněným byla na základě deseti samostatných exekučních návrhů, podaných u soudního exekutora JUDr. J. P., Ph.D. dne 12. 1. 2015, zahájeno proti povinnému deset exekučních řízení k vymožení peněžitých pohledávek ve výši 204 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 21. 2. 1995, sp. zn. 15 C 81/95, ve výši 204 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 21. 2. 1995, sp. zn. 15 C 90/95, ve výši 206 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 23. 1. 1996, sp. zn. 15 C 3019/95, ve výši 206 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 23. 1. 1996, sp. zn. 15 C 3022/95, ve výši 206 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu

pro Prahu 7 ze dne 23. 1. 1996, sp. zn. 15 C 3015/95, ve výši 206 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 23. 1. 1996, sp. zn. 15 C 3083/95, ve výši 206 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 25. 3. 1997, sp. zn. 15 C 1384/96, ve výši 206 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 25. 3. 1997, sp. zn. 15 C 1408/96, ve výši 206 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 25. 3. 1997, sp. zn. 15 C 2561/96 a ve výši 206 Kč s příslušenstvím podle vykonatelného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 25. 3. 1997, sp. zn. 15 C 1435/96. Vzhledem k tomu, že oprávněným byla uvedená exekuční řízení zahájena proti témuž povinnému u stejného exekutora, byla tato exekuční řízení v souladu s § 37 odst. 3 ex. řádu ze zákona spojena ke společnému řízení. Provedením exekuce ve spojeném řízení byl na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 5. 2015, č. j. 36 EXE 191/2015-98 pověřen soudní exekutor JUDr. J. P., Ph. D., Exekutorský úřad P.

14. Z uvedeného je zřejmé, že výše každé z pohledávek oprávněného, která je předmětem exekučního řízení spojeného v projednávané věci ke společnému řízení nepřevyšuje částku 1 500 Kč bez příslušenství, tedy zákonem stanovený limit pro zastavení tzv. bagatelní exekuce postupem dle bodu 18 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb. Z poslední věty bodu 18 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb. pak plyne, že pro účely ustanovení bodů 18 až 24 zákona č. 286/2021 Sb., tzn. pro účely rozhodování o zastavení exekuce pro bagatelnost v rámci tzv. milostivého léta, respektive o náhradě nákladů oprávněného a o paušální náhradě nákladů exekuce se na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo. Na základě uvedeného dospěl tedy odvolací soud k závěru, že v dané věci byly splněny podmínky pro zastavení exekuce postupem dle bodu 18 čl. IV. zákona č. 286/2021 Sb., a to samostatně ve všech deseti exekučních řízeních spojených ke společnému řízení. Současně vznikl soudnímu exekutorovi také nárok na paušální náhradu nákladů za úkony spojené se zastavením pěti exekucí, bez ohledu na jejich spojení ke společnému řízení, když tímto nebyl překročen zákonem stanovený limit dle bodu 23 zákona č. 286/2021 Sb. omezující nárok soudního exekutora na náhradu podle bodu 22 zákona č. 286/2021 Sb. nejvýše na pět exekucí vedených proti témuž povinnému.

15. Z uvedených důvodů odvolací soud podle § 219 o. s. ř. usnesení soudního exekutora v napadených částech výroku I., kterými byly soudnímu exekutorovi přiznány paušální náhrady nákladů exekuce, jako věcně správné potvrdil.